

Պարույր Սևակ

Ութնյակներ

Մաս 9

81

Ինչ էլ որ անես - հարյուրը՝ հարյուր,
Հագարն էլ հագար է մնում:
Հա՛ գույգ փռշտա - մրսելը՝ մրսել,
Հագալն էլ հագալ է մնում:
Ինչքան սիրտըդ տա՝ սաղարթից խոսիր
Ու վարդից խոսիր մայիսյան,-
Ախար ի՞նչ օգուտ - աշունը՝ աշուն,
Խագալն էլ խագալ է մնում:

82

Ուրիշ ես դառնում ամեն օր-
Իրենն է անում տարիքըդ.
Առնելիքդ ուրիշ է թվում,
Ուրիշ է թվում տալիքըդ:
Խստադեմ գալիքն է նայում.
Քեզանից ի՞նչ պիտի մնա,
Երբ անցնի օրվա հետ մեկտեղ
Օրերի փրփուր ալիքը:

Նորից երգում, մորմոքում է
 Աստվածային Կոմիտասը:
 Կախարդում է ու մոգում է
 Աստվածային Կոմիտասը...
 Ամենասուրբ դու նահատակ,
 Ամենահա՛յր, ամենահա՛յ,
 Գինու կարասն՝ ուրիշներին,
 Մեզ հերիք է քո մի թասը...

Հեշտ բան չէ, ջա՛նրս, ճիշտ ժամանակին
 Ջարկել տագնապի սուր ահագանգր:
 Չէ՞ որ երբ չկա դեռ ժողովածուն,
 Չես կարող կազմել դու նրա ցանկը:
 Հանկարծակի է պայթում վտանգը,
 Բայց նա ուռչում է դանդա՛ղ, աննկա՛տ,
 Դանդա՛ղ, աննկա՛տ՝ մետաղից ծնվում
 Ու նույն մետաղն է կրծոտում ժանգը:

Անհարմար է բոբիկ քայլել,
 Այս կոշիկն էլ շատ է նեղում:
 Ինչպե՞ս քայլել առանց ուղու,
 Այս ճամփան էլ շատ է շեղում:
 Դոփել տեղո՞ւմ: Բայց դրանից
 Ո՛չ կոշիկըդ կլայնանա,
 Ո՛չ էլ ցավը կմեղմանա...
 Ցա՛վն է հաճախ առաջ մղում: